

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐν Βαθυλωιάᾳ αἱ ἐπιχειρημέσται ὑπὸ Ἀμερικανῶν ἀρχαιολόγων, προήγανον εἰς φῶς σπουδαιότατα μνημεῖα ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς Οὔτω λ. χ. ἀνεκαλύψθη μέγας τις ναὸς τοῦ Βαθοῦ ὁ καθοδομῆδες, ὃς φαίνεται ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν, περὶ τὸ ἔτος 3750 πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως. Πλὴν τούτου ἀνευρέθησαν ὑπὲρ τὰς δισχιλίας πλάκας, ἐπὶ τῶν ὅποιων εἶναι γεγραμμένοι ὕμνοι, μαγικαὶ ῥῆσεις (ἐπωδαῖ), ἀστρονομικαὶ μελέται, συνθῆκαι, κατάλογοι βασιλέων, ἱστορικαὶ, γραμματικαὶ καὶ λεξιογραφικαὶ πραγματεῖαι κτλ.

Θεραπεία τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ διὰ ψυχρολογισμῶν. Νεαροὶ τινες ἀλλ’ ἔξοχοι ἵατροι τῶν ἐν Παρισίοις νοσοκομείων ἀναπτύσσουσιν ἀπὸ τινῶν ἐτῶν μεγάλην ἐνέργειαν καὶ δραστηρίστητα πρὸς τὸν σκοπόν, ὅπως ἡ παλαιὰ θεραπεία τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς νέας μεθόδου τοῦ Brand, ἡτις παρέσχε κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἵατρῶν τούτων λαμπρότατα καὶ ἔξαιρετα ἀποτελέσματα. Ἡ νέα αὕτη μέθοδος πρὸς θεραπείαν τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ εἶναι ἀπλουστάτη, καθότι συνίσταται μόνον εἰς λοιπὸν ψυχρὸν — ἡ μᾶλλον χλιαρό, διότι ἡ θερμοκρασία αὐτῶν εἶναι 18 περίπου βαθμῶν.

Οἱ πάσχων ὑπὸ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ὅταν ἡ θερμοκρασία αὐτοῦ φθάνῃ ἡ μπερβαλήν τοὺς 39°, ἐμβαπτίζεται εἰς τὸ λοιπὸν τοῦτο συστηματικῶς κατὰ πάσαν τρίτην ὥραν (καθὸς τρεῖς ὥρες), καὶ μένει ἐκάστοτε ἐν αὐτῷ ἐπὶ ἐν τέταρτων τῆς ὥρας. Κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν ὀπαδῶν τοῦ Brand παρατηροῦνται τὰ ἔξης ἀποτελέσματα τῆς ἐν λόγῳ θεραπείας:

Ἡ δίψα τοῦ δοσμοῦ ἐπιτενέται, τοῦθ' ἐπειδὴ παρέπεται καὶ διευκολύνει τὴν εἰς τὸν πάσχοντα παροχὴν 4 ἢ 5 λιτρῶν τροφῆς ρευστῆς (ζωμοῦ ἢ γάλακτος). Πλειαρχεύεται ὁ στονάκια ὑπὲρβαλλόντα πολυουρία, οὕτως ὥστε διὰ ἀσθενῆς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑφιστάμενος ἐντελῆ καθάροις τῶν ἐντέρων, τοῦθ' ὅπερ ἐν νόσῳ προξενηθεῖσῃ προφανῶς ὑπὸ μικροβίων εἶναι μέγας ὠφέλημα. Οἱ πάσχωντας παλαιλάσσεται τοιουτορίπιας μεγάλου μέρους τῶν ἐν αὐτῷ ἐνδιαιτωμάνων ἐπικινδύνων ζωούφιων. Προσέτι δέ, ἐπειδὴ ἡ καθάροις αὕτη γίνεται διὰ βευστῶν θρεπτικῶν (ζωμοῦ ἢ γάλακτος), ἐπειταὶ διὰ διάσθενης μποβιλλέται οὕτω εἰς θρεπτικήν διαιταντα τῆς δοπίας τὰ εὐτυχῆ ἀποτελέσματα καταφαίνονται καὶ ἐπὶ τῆς βραχείας διαρκείας τῆς νόσου καὶ ἐπὶ τῆς διατηρήσεως τῶν δυνάμεων τοῦ πάσχοντος καὶ ἐπὶ τῆς ἀναρρώσεως αὐτοῦ.

Ἡ θεραπευτικὴ αὕτη μέθοδος τοῦ Brand ἔξηλθε νικηφόρος ἐξ ὅλων τῶν πρὸς καταπολεμήσιν αὐτῆς γενομένων ἀγάνων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὀρθότερη πάσης θεραπευτικῆς μεθόδου ἀποδεικνύεται διὰ τῆς πειρας ἀσταλέστερον ἡ διὰ τῶν ἀρίστων θεωρητικῶν συζητήσεων, διὰ τοῦ Dr. Josias ἐν τινὶ τῶν τελευταίων συνεδρίασεων τῆς ἵατροῦ Ἑταιρείας τῶν νοσοκομείων ἐν Παρισίοις συνενώσας τὰς ἴδιας αὐτοῦ στατιστικὰς παρατηρήσεις πρὸς τὰς τῶν συναδέλφων του Δρ. Juhele-Rénoy καὶ Richard, ἡδυνήθη, ν' ἀνακοινώσῃ 130 περιπτώσεις τυφοειδοῦς πυρετοῦ, ἐν αἷς ἐφημημέδην ἡ ἐν λόγῳ θεραπεία, καὶ ἐπὶ τῶν ὅποιων μόνον ἡ ἀπέβησαν θανατηφόροι, οὕτως ὥστε διο τῆς νέας μεθόδου ἡ ἐπὶ τυφοειδοῦς πυρετοῦ θητική περιορίζεται εἰς 4,61 τοῖς 100, ἐνῷ κατὰ τὴν παλαιὰν θεραπείαν ὁ μέσος ἔρος τῆς θητικής τούτης ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῶν Παρισίων κυμαίνεται ἡδη μεταξὺ 14 καὶ 15 τοῖς 100.

Ἡ διὰ ψυχρολογισμῶν θεραπεία τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἀλλοιοῖ καὶ αὐτὸν τὸν χαρακτῆρα τῆς νέου. Οἱ ἀσθενῆς, ἀντὶ νὰ εἴνει, ὡς συνήθως, καταβεβαρημένος καὶ ἀκίνητος ἔχει τὸ βλέμμα ἐγρηγορός καὶ ἀποκρίνεται ἡς ἡγιῆς πρὸς πάσας τὰς ἀπευθυνομένας αὐτῷ ἐρωτήσεις. Ὁ νοημοσύνη, ἐλάχιστα σχετικῶς ἐπηράζεται ὑπὸ τῆς νόσου καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ κινήσεις εἶναι εὐχερέστεραι, οὕτως ὥστε διὰ πάσχων δύναται μόνος νὰ λαρβάνῃ καθεστικήν δέσιν ἐν τῇ κλινῇ, ἀνεύ ἔξηντος βοηθείας. Ὁ χαρακτῆρα τῆς νόσου ἡλιοιωθή καὶ, καθὼς ἀπεφάνη ὁ Δρ. Josias, διὰ τυφοειδῆς πυρετὸς οὐδὲν ἔχει τὸ τυφοειδὲς πλὴν τοῦ δυνόματος.

Οἱ ἐπιδημικὸς βρογχοκατέρρως (ινφλούνεντσα) εἶναι ἐκ μὴ ἀκριβῶν γνωστῶν μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπομοσφαιρικῶν ἐπιδράσεων ἐπιδημικῶς ἐνσκήπτουσα καὶ κατὰ καιροὺς ταχέως εἰς μεγαλητέρας ἢ μικροτέρας ἐντάσεις χωρῶν ἐξαπλουμένη γενικὴ νόσος, τῆς δοπίας τὰ συμπτώματα κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι κατάρρους τῶν ἀναπνευστικῶν ὄργάνων καὶ

τοῦ ἐντερικοῦ σώληνος, συνοδευόμενος ὑπὸ μεγάλης καὶ γενικῆς τῶν δυνάμεων καταπτώσεως.

Ἡ νόσος αὕτη, κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν πλείστων νεώτερων ἴατρῶν, δὲν εἶναι κολλητική. Τούλαχιστον δὲν ἡδυνήθη ν' ἀποδειχθῇ οὔτε ἀπὸ εὐθείας ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς ἀνθρώπον μετάδοσις τοῦ βρογχοκατάρρου οὔτε συνάφεια τις μετοξὺ τῆς διαδόσεως τῆς νόσου καὶ τῆς συγκοινωνίας τῶν χωρῶν. Ἡ ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ χώρας εἰς χώραν μετάβασις τοῦ βρογχοκατάρρου φαίνεται ὅλως ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῶν μεγάλων ὄδῶν τῆς συγκοινωνίας. Ἐνῷ λ. χ. ἐν Βιέννη προσεβάλλοντο πλεῖστοι ὑπὸ τῆς νόσου, η Πέστη διετελεῖ μέχρις ἐσχάτων ἀπρόσβλητος παρὰ τὴν συγκοντάτην τῶν δύο τούτων πόλεων ἐπικοινωνίαν. Περὶ τῆς μὴ κοιλητικῆς φύσεως τοῦ βρογχοκατάρρου μαρτυρεῖ καὶ ἡ σύγχρονης προσβολὴ ἐκανονιστῶν

Πρὸς ἔξηγησιν τῆς γενέσεως καὶ διαδόσεως τῆς νόσου παραδεχόμενα τὴν υπαρξίαν μιάσματος, εἰς δὲ ἐκτίνεται συγχρόνως καὶ ἐξ αἰφνῆς σύμπας διηγήσιμος χώρας τινὸς ἢ πόλεως, ὡς μέσον δὲ διαδόσεως τοῦ μιάσματος οὐδὲν ἄλλο συνάρμενα νὰ παραδεχθῶμεν εἰ μὴ τὴν ἀτμοσφαιρικὴν. Ποία δύμας εἶναι ἀκριβῶς ἡ φύσις τῆς ἀπομοσφαιρικῆς ταύτης βλαβῆς, διατελεῖ μέχρι τοῦδε ἀγνωστον. Ἐσχάτως ἡρχεταιν νὰ γίνωνται ἀκριβέστεραι παρατηρήσεις καὶ ἔρευναι πρὸς ἔξαρχιβων τῆς φύσεως τοῦ μιάσματος τούτου, δὲ δὲ Γερμανὸς ἵατρὸς Seifert ἐν Würzburg ἀνεκάλυψεν ἐν τῷ σιέλῳ καὶ ταῖς ἀπεκρίσεσι τῆς ρίνδος ἀσθενῶν εἶδος τι μικροσοργανισμῶν (μικροκύκλων), ἐλειπόντων κατὰ τὸν συνήθη κατάρρους τῆς ρίνης.

Ἡ ἀρχὴ τῆς νόσου προεισήγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἰφνηδίως καὶ διευκολύνει τὸν προδρόμων διὰ σφρόδρου ρίγους καὶ τρόμου (τρεμούλας) ἢ μακρὸς φρικιάσσεως. Τούτους ἔπονται ἐν τοῖς πλεῖσται πειριτώσεις κατὰ πρώτων τὰ συμπτώματα σφρόδρου κατάρρου τῆς βλεννογόνου μεμβράνης τῆς ρίνης, τῆς τραχείας ἀστηρίας, τοῦ λάρυγγος καὶ τῶν βρόγχων, χαρακτηρίζομενα ὑπὸ ἐρυθρῆς χροῖας τῶν ὀρατῶν βλεννομεμβράνων καὶ ἐξοιδήσεως τῶν ἀμυγδαλοειδῶν ἀδένων, δακρυρροίας, καυστικῶν πόνων τοῦ λαιμοῦ, ὄχλησεων περὶ τὴν κατάποσιν καὶ βηχός. Ἰδίᾳ δὲ βήξεις ἐκτάκτως σφρόδρος, δισυνηρός καὶ πολλάκις σπασμωδικός, τὰ δὲ ἀποχρέωματα λίαν σπάνια, βλεννώδη, καὶ ἐνίστε ἐκτάκτως ὑλοειδῆ. Συγχρόνως μὲ ταῦτα παρουσιάζονται εἰς πολλὰς περιπτώσεις τὰ φαινόμενα κατάρρου τοῦ ἐντερικοῦ σωληνοῦ, συνιστάμενα εἰς ἀνορεξίαν, ἔρησίαν καὶ ἀκατάρροιαν τῆς γλώσσης, πόνους τοῦ στομάχου καὶ τῆς κοιλίας, ἀτάξιαν περὶ τὴν κένωσιν (συγκόντερον μὲν διάρροιαν, σπανιότερον δὲ ἔμφροξιν), ἐνίστε δὲ καὶ ἔμετον.

Οὐδέποτε ἐλλείπουσι γενικὰ φαινόμενα συντόνου νευρικῆς καταστάσεως. Ἐνταῦθα ἀνήκει πρὸ πάντων ἡ κεφαλαιγία, ἡτις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν χώραν τοῦ μετόπου, συγχρόνις δὲ ἐν τῷ βήξει τῶν κοιλωμάτων τοῦ μετόπου καὶ τῶν ὀφθαλμῶν γίνεται ἐκτάκτιας ἐπαισθητή καὶ ἐνίστε εἴναι σφρόδροτάτη. Ταύτη προστίθενται ἀλληλόδους τῶν ἄρθρων, ἀτίτευκτος ἡ ἐπεισόδευσις τοῦ μετόπου καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ σῶμα ἢ περιορίζονται εἰς τὰ σκέλη, τὴν ράχην καὶ τὴν δοφήν, καὶ συνοδεύονται ὑπὸ συναισθήματος σφρόδροτάτης καταπονήσεως. Εἰς ἰσχυράς τινας προσβολὰς παρουσιάζονται καὶ σπασμωδικαὶ συστολαὶ τῶν μυών, σπασμοὶ τῆς κνήμης κτλ. — Συγχρόνως ἐπικρατεῖ παρὰ τῷ ἀσθενεῖ μεγάλη ἀντηχία, ἀπνία, κλίσις πρὸς σκοτοδινίαν καὶ λιποθυμίαν κατὰ τὴν ἀνέγερσιν εἰς ἰσχυρὰς προσβολὰς φρενητίσας (παραλόγιασμα), σπανίως δὲ ληθαργικὴ ὑπωνομία. Ὁ πυρετός, δύστις συνοδεύει πάντα ταῦτα τὰ συμπτώματα, εἴναι ἐν γένει μέτριος. Ὁ σφυγμός εἴναι πολλάκις λίαν ἀκανόνιστος. Ὁ ἄρδων εἴναι συγκόντατος, ἰδίᾳ πρὸ τῆς πτώσεως καὶ κατὰ τὴν πτώσιν τοῦ πυρετοῦ.

Ἡ πορεία τῶν καθαρῶν πειριτώσεων τῆς νόσου ταύτης εἶναι βραχεῖα, τὰ βαρέα φαινόμενα συνήθως διακρινοῦσι 2—5, εἰς ἐλαφρός δὲ προσβολὰς 2—3 ἡμέρας, μεδ' ὁ ἐπακολουθεῖ μᾶλλον ἢ ἡττον ταχεῖα κρίσις, οὕτως ὥστε ἐντὸς 8—10 ἡμερῶν συνήθως παρέρχεται ἡ νόσος· ἐνίστε ἡ ἀνάρρωσις προβαίνει βραδέως. Ἱπποτροπαὶ εἴναι συχναῖ.

Ὁ βρογχοκατάρρος σπανιότατα εἶναι διακατηφόρος. Εἰς πολλὰς μεγάλας ἐπιδημίας οὐδὲν οὐκούσθη περιπτώσεις διακατηφόρου (παραλόγιασμα), σπανίως δὲ ληθαργικὴ ὑπωνομία. Ὁ πυρετός, δύστις συνοδεύει πάντα ταῦτα τὰ συμπτώματα, εἴναι ἐν γένει μέτριος. Ὁ σφυγμός εἴναι πολλάκις λίαν ἀκανόνιστος. Ὁ βραχεῖας βρογχοκατάρρος σπανιότατα εἶναι διακατηφόρος. Εἰς πολλὰς μεγάλας ἐπιδημίας οὐδὲν οὐκούσθη περιπτώσεις διακατηφόρου (παραλόγιασμα), σπανίως δὲ ληθαργικὴ ὑπωνομία (διακατηφόρηση) μετατρέπεται μᾶλλον ἢ ἡττον ταχεῖα κρίσις (λ. χ. ἐν τετραετίᾳ 1862 ἐν Ισλανδίᾳ 2 τοῖς ἐκανόνιστον). Αἱ πλεῖσται πειριτώσεις διακρινοῦσι τοῦ πυρετοῦ, μικρὰ παιδία καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ ἄλλων νόσων ἐξηρθεωμένους.